6 TABLOURI BRAȘOVENE

În regiunea Brașov există în prezent sute de echipe de fotbal, de toate mărimile. În școli, în institutele de învățămînt superior, jocul cu balonul rotund este, de asemenea, foarte îndrăgit. Regiunea are 10 reprezentante în categoriile A, B și C, și 11 echipe într-o serie a campionatului republican de juniori. În această primăvară, cea mai bună formație de club a regiunii, Steagul roșu, și-a regăsit forța, redevenind mîndria sportivă a localnicilor. Activitatea antrenorilor, arbitrilor, situația terenurilor, pregătirea juniorilor și a copiilor, campionatul școlar etc sînt alte coordonate importante ale fenomenului fotbalistic brașovean. Imaginile pe care acesta le întrunește și din care se încheagă sînt nenumărate, imposibil de cuprins deodată, așa că dintre ele am ales doar șase și vi le prezentăm în cele ce urmează.

VACANȚĂ RODNICĂ

De multă vreme o competiție nu a stîrnit în regiunea Brașov un interes atît de mare cum a făcut-o campionatul republican școlar. 302 echipe însumînd 4 228 de elevi s-au prins în focul întrecerii cu dîrzenia și ambiția proprii copiilor. Cea mai bună dintre ele a mers după aceea la faza de zonă, disputată la Topoloveni, o mandatară a încrederii și speranțelor celorlalți elevi brașoveni. Așteptările n-au fost înșelate. Reprezentanta Brașovului s-a clasat pe primul loc, urmînd să participe la faza superioară a competiției. Să vă prezentăm performera — echipa liceului nr. 3 din orașul Sibiu, pregătită de prof. *Vasile Răileanu*. Ea a dispus de următorul lot de jucători: *Virgil Munteanu, Dan Roman, Ioan Mihăilă, Ioan Dancu, Nicolae Răhăianu, Virgil Magheru, Ioan Drăgan, Nicolae Loncerici, Nicolae Mateș, Dan Popîrțan, Victor Mosor, Lazăr Fanea, Vladimir Munteanu* și *Lucian Dumitrescu*.

Așadar, un prim rezultat excelent obținut de fotbalul școlar din regiunea Brașov în vacanța de primăvară. Al doilea, și poate cel mai important, este faptul că întrecerile premergătoare au scos la iveală zeci de talente. Dintre elevii-fotbaliști evidențiați am alcătui cel mai bun „11" reprezentativ al regiunii: *Liviu Chircan* (Brașov), *Dumitru Mărginean* (Blaj), *Ioan Șica* (Rupea), *Geza Fodor* (Sf. Gheorghe), *Ștefan Cutac* (Făgăraș), *Anton Szasz* (Mediaș), *Gh. Mamalaucă* (Dumbrăveni), *Caroli Naghi* (Tg. Secuiesc), *Liviu Armean* (Agnita), *Ioan Roman* (Sercaia). *Gh. Sasu* (Săliște).

„NEPOȚII" LUI SILVIU PLOIEȘTEANU

Sînt aproape 100. I-am întîlnit la stadionul Tineretului, acest loc transformat de mai multă vreme într-o reală „bază de lansare" a celor mai bune valori brașovene. Unii vin dimineața, alții după-amiaza, cu o conștiinciozitate fără cusur. De fiecare dată îi așteaptă trei antrenori, trei foști „feciori" ai lui Silviu Ploieșteanu: *Hidișan, Hașoti* și *Meszaroș*. Din cînd în cînd, „bunicul" vine să privească la antrenamentul „nepoților". Stă pe o bancă din tribună, scriind ceva într-un carnet. Copiii știu de ce vine „bunicul" și străduința lor devine mai apăsată. *Cadar, Stoi* și *Lazăr*, actualmente componenți ai lotului mare, reprezintă cel mai recent îndemn.

...ȘI CU AGNITA, ZECE

Extras dintr-o discuție cu tovarășul *Chifor Zaharia* — președintele colegiului regional de arbitri:

— *Care e numărul arbitrilor din regiune?*

— 356. Ultimii 30, proveniți din foști jucători, au fost „unși" anul trecut. Din păcate, dintre aceștia, doar 310 activează.

— *Cîți arbitri de nivel republican numără regiunea?*

— Doar 19. Ca să apară mai limpede limitele reduse ale acestui număr, amintesc că, de pildă, în orașul București există 76 de arbitri republicani.

— *V-ați gîndit cum s-ar putea îmbunătăți această situație?*

— Prin eforturi pornite din trei direcții: din partea colegiului regional, din partea fiecărui arbitru din regiunea noastră și cu sprijinul mai activ al colegiului central. Noi organizăm cu regularitate cursuri teoretice, iar săptămînal, corpul de arbitri este obligat să participe la antrenamentele de ordin fizic. Vom efectua reexaminări periodice și pe cei mai buni cavaleri ai fluierului din regiune îi vom propune pentru promovare. În același timp vom sancționa aspru lipsa de interes în pregătire.

— *Cei 310 arbitri activi acoperă necesitățile impuse de campionate?*

— În general, da. Nu renunțăm însă la ideea de a organiza în continuare cursuri de noi arbitri prin comisiile noastre raionale și orășenești, cu scopul de a împrospăta și îmbogăți corpul de arbitri brașoveni. Avem în vedere în acest sens, toate centrele de raion, mai puțin Agnita.

— *De ce tocmai Agnita?*

— Este singurul raion unde nu avem o comisie de arbitri, deși activitatea fotbalistică de acolo s-a dezvoltat foarte mult în anii din urmă. În 1966 am reușit, după multe încercări, să înființăm comisia raională la Rupea. A fost a 9-a. A mai rămas Agnita, dar cu toate insistențele noastre, Consiliul regional al UCFS nu ne-a acordat sprijinul necesar. Cu Agnita, am avea 10 comisii raionale—orășenești și cu aceasta, cuprinderea întregii regiuni ar fi realizată. De 3 ani, tot sperăm. Poate anul acesta...

— *Succes din partea noastră!*

„DRAGĂ T. A. P. CARPAȚI"

„Știi că cea mai bună echipă din campionatul regional este Politehnica Brașov. Conduce detașat în seria I, nu a cunoscut pînă acum înfrîngerea, este alcătuită din elemente tinere și valoroase, mîine, poimîine, va bate la poarta categoriei C, dar... nu prea are unde să se pregătească. Nici ei și, în general, nici cei 5.000 de sportivi ai clubului. În perioada de vară, problema locului de pregătire nu se mai pune, e adevărat, chiar atît de acut. Există atîtea poieni prin împrejurimi! Au fost zile, însă, cînd antrenamentele fotbaliștilor și ale celorlalți sportivi ai clubului trebuiau făcute în interior. În locul sălii de gimnastică, căreia i se dăduse o altă destinație, au primit în schimb un manej situat în cartierul Bartolomeu. Au primit, e un fel de a spune, pentru că de fapt din această clădire, dumneata, dragă T.A.P. Carpați, ai făcut rapid garaj pentru mașini. Dragă T.A.P. Carpați: se spune că ești ingenios și bun gospodar. În cazul de mai sus, a fost singura soluție pe care ai găsit-o?"

ȘANTIER

În curînd, meciurile Steagului roșu vor avea loc pe terenul său, în chipul cel mai real (Pînă acum jocurile ei de „acasă" erau găzduite de stadionul Tractorul) Gospodarii stadionului din Bartolomeu îi acordă în aceste zile toată atenția. Pe locul viitoarelor peluze au fost depuse cantități mari de pămînt, gardul împrejmuitor este vopsit proaspăt, vestiarele se află și ele în lucru. Baza de la stadionul Tineretului va mai cuprinde alte două terenuri de fotbal, ceea ce va face să mai scadă decalajul dintre numărul existent al acestora în orașul Brașov și necesități. E un semn care îndeamnă la reflecții optimiste.

IATĂ O PROBĂ:

PESCARU

Antrenament la Steagul roșu. Se lucrează cu o rîvnă exemplară. Profesorul Verdeș — secretar al clubului — îmi spune: *„Cel mai important obiectiv al nostru din această primăvară a fost redobîndirea încrederii și coeziunii morale de care altădată echipa nu ducea lipsă. Căderea noastră din toamnă n-a afectat valoarea tehnico-tactică a lotului și știam că aunci cînd se va restabili echilibrul nervos în sînul formației, aceasta va obține realizările ei obișnuite. Am tîntit relaxarea sudurii morale a echipei și pare că s-a reușit. Iată o probă. Pescaru a primit permisiunea medicului de a nu face azi antrenament. Și totuși, a venit aici, deși putea să absenteze. A simțit nevoia de a fi împreună cu colegii săi de echipă, chiar într-o asemenea situație. Este, cred, cîștigul cel mai mare al echipei noastre, în această primăvară".*

N SOCOL

LA CENTRUL DE COPII ȘI JUNIORI CONSTĂNȚEAN

DE NU S-AR MAI REPETA ISTORIA...

Peste șase luni, antrenorul constănțean **Gheorghe Smărăndescu** va ieși la pensie, după 37 de ani de meserie.

„Care au fost cele mai mari bucurii ale mele în acest timp? De fapt ele au fost și bucuriile juniorilor constănțeni: de patru ori cîștigători ai seriilor la care participau în campionatul republican și de două ori campioni naționali! Și, împreună cu puștii mei de azi, sper că îmi voi putea lua rămas bun de la teren printr-o bună performanță. ne-a spus „nea Bibi".

Speranțele lui Gheorghe Smărăndescu nu sînt deșarte. Prima echipă de juniori a **Farului** se află deocamdată pe locul secund în seria sa, amenințînd poziția liderului. Nici nu-i de mirare pentru o echipă care are în rîndurile ei talente autentice ca **Etem** și **Biliboacă** (de cîteva ori selecționați în naționala de juniori). **Zăbavă** și **Girip** (două extreme tehnice, rapide și bătăioase), **Popa** (un talentat portar) și **Botea** (fundaș central cu certe calități fizice). Și să nu uităm că juniorii Farului se numără printre „bobocii" campionatului republican cu media de vîrstă a echipei sub cea admisă (mulți dintre ei sînt născuți în anul 1951). I-am văzut jucînd împotriva „maeștrilor" din categoria A și comportarea lor în teren vădea o bună orientare tactică și un bagaj tehnic temeinic.

Nu putem însă identifica această echipă cu centrul de copii și juniori de pe lîngă Clubul Farul, în primul rînd pentru că la acest centru, organizat cu sprijinul F.R.F., sînt cuprinși peste 100 de copii și juniori, organizați în 6 echipe: trei de juniori (prima echipă, cea la care ne-am referit mai sus, activînd în campionatul republican iar celelalte două în campionatul orășenesc) și trei echipe de copii. De juniori se ocupă antrenorul **Gh. Smărăndescu** iar de copii **Avram Munteanu**, care răspunde și de întreaga activitate a centrului.

O recentă vizită la clubul Farul ne-a relevat cîteva aspecte din complexul proces de formare a viitorilor fotbaliști constănțeni. Aspecte care subliniază de ce **este nevoie ca pe cartea de vizită a centrului de juniori și copii să mai apară ceva în plus în afara echipei de juniori din campionatul republican.**

Privind îndeaproape activitatea acestui centru constați ciudate similitudini: atît în privința condițiilor materiale, cît și în cea a procesului de selecție, pregătire și promovare a micilor fotbaliști, sînt realizări evidente care nu ating însă plafonul așteptat la această pepinieră importantă a fotbalului nostru.

Să detaliăm. Copiii și juniorii centrului au la dispoziție echipament corespunzător (chiar și ghete confecționate special pe măsura lor), mingi, porți de dimensiuni reduse etc. În schimb nu prea au unde să se antreneze... Pe stadionul „1 Mai", terenul central, gazonat, este folosit de prima echipă a Farului, de echipa Portul din categoria C și de echipa de rugbi. Juniorii din prima echipă intră aci o singură dată pe săptămînă, iar celelalte echipe ale centrului, doar în tribune... Iar terenul de zgură alăturat, deși sumar amenajat (praful e aci la el acasă!) este suprasolicitat.

De altfel problema terenurilor de fotbal din orașul de pe malul mării solicită o rezolvare mai amplă. Vrem doar să subliniem cu acest prilej inițiativa asociației **C.F.R. Constanța** (cu echipă în campionatul regional) care și-a amenajat prin muncă voluntară un cochet teren gazonat. Un grăitor exemplu de spirit gospodăresc și care, dacă ar fi urmat de alte asociații din oraș ca de exemplu Petrolul, Electrica și Voința, ar putea contribui la crearea unor simple, dar atît de utile, baze sportive în Constanța.

În privința selecției, cei doi antrenori ai centrului, ca și conducerea clubului Farul, s-au mulțumit cu trialurile efectuate în fiecare vară. **Or, acest proces de depistare a talentelor din rîndul copiilor trebuie să fie neîntrerupt,** urmărindu-se permanent jocul lor neorganizat în școli, pe străzi. Copiii joacă fotbal în fiecare zi, nu numai vara cînd sînt invitați de tovarășii de la centrul constănțean! Și ochiul antrenorului de pitici și juniori trebuie să-i urmărească și să discearnă nu numai odată pe an. De asemenea, ei trebuie să se străduiască să asigure micilor fotbaliști, odată cu a.b.c-ul jocului și un cadru competițional corespunzător, pentru a le verifica periodic cunoștințele, a le aprecia munca și talentul. Numai astfel vor avea în permanență un criteriu valabil de promovare pe mai departe în echipele superioare, aspect încă deficitar în activitatea acestui centru. Echipelor de pitici de la centrul constănțean nu li s-a asigurat însă nici o competiție. Cu luni în urmă se vorbea despre un campionat interstrăzi. A fost o scînteie care s-a stins repede... Se preconizează acum **„Cupa Farul"**. Am vrea să credem că va avea o soartă mai bună. Comoditatea este incompatibilă cu calitatea de profesor al celor mai mici fotbaliști. Copilul, înclinat să copieze modelul oferit de antrenorul său, simte nevoia ca acesta să-i demonstreze concret, în teren, procedeele de bază. De aceea piticul este numai ochi și urechi cînd în fața lui se află un fost jucător cu prestigiu, dar priveste cu ușurință orele de antrenament cînd instructorul său se mulțumește să-i vorbească îmbrăcat în haine de plimbare. Și antrenorul Adam Munteanu nu trebuie să uite aceste cerințe esențiale, iar Consiliul Regional UCFS și clubul Farul trebuie să ajute ca la centrul de copii și juniori din Constanța viitorii fotbaliști să aibă cei mai competenți antrenori.

Trialurile pentru copii și juniori au vizat de obicei elevii din școlile de cultură generală. **S-a neglijat astfel un rezervor principal din oraș: școlile profesionale. Din rîndurile acestora se pot ridica fotbaliști care, legați de orașul și viitoarele lor locuri de muncă, să asigure mult dorita stabilitate a jucătorilor, invocată de toți interlocutorii noștri constănțeni.** Tovarășul **Foti D. Foti**, secretarul clubului Farul, ne spunea că din acest oraș au plecat juniori în toată țara, unii dintre ei ca Bițlan, Ioachim Popescu și alții ajungînd jucători apreciați în categoria A. Dar aceștia au fost promovați la vremea lor, cînd semnele talentului erau evidente, în prima echipă a Farului? Sau s-a întîmplat ca și cu majoritatea promoțiilor 1962 și 1963 care, după ce au cîștigat campionatul național, au fost cedați echipei Portul din categoria C? Iar acum Etem și Biliboacă, cei mai înzestrați juniori din noua promoție, deși sînt introduși în lotul echipei prime a Farului, au 'aci un rol provizoriu: se antrenează cu cei mari (dovedind reale calități tehnice) dar joacă numai la juniori.

Istoria se repetă? **„Nu!"** — ne-a asigurat antrenorul **V. Mărdărescu**, cel care în cei 18 ani de meserie a adus pe rampa de lansare a primei categorii mulți jucători de valoare ca **Ghergheli, Dobrin, Tufan, Ologu, Kallo, Mareș** etc. **„Includerea lor în lotul echipei noastre este doar un început. În curînd, foarte sigur, în campionatul viitor, Etem, Biliboacă și alți tineri jucători, vor figura în formația Farului"** ne-a spus dînsul.

De altfel, cei doi antrenori ai Farului, Virgil Mărdărescu și Petre Comănită, trebuie să aibă un rol important în îndrumarea și buna funcționare a centrului de copii și juniori. Perspectivele de viitor ale echipei lor, ca și ale fotbalului dobrogean în general, îi obligă la aceasta. De aceea este inexplicabil cum tînărul antrenor **P. Comănită**, care anii la rînd s-a ocupat cu bune rezultate de juniorii Farului, odată cu promovarea la prima echipă și-a uitat „prima dragoste".

Se spune că „ochii care nu se văd se uită" și este adevărat, în cazul nostru că cei doi antrenori ai echipei de seniori nu prea îi văd pe juniori. Chiar și atunci cînd se antrenează în comun (prilejuri nu prea dese) ei au ochi numai pentru „maeștri".

Toți interlocutorii noștri — **Dumitru Ivan, președintele Consiliului regional UCFS, Foti D. Foti, secretarul clubului Farul, Virgil Mărdărescu și Petre Comănită, antrenorii echipei, Gheorghe Smărăndescu și Avram Munteanu, instructori la centrul de copii și tineret și Vasile Gaspar, corespondentul revistei noastre** — au fost unanimi în a aprecia că **INSUFICIENTE FAȚĂ DE POSIBILITĂȚI REZULTATELE ACESTUI CENTRU.** Credem că este o premisă utilă pentru preconizarea unor măsuri menite să ridice activitatea centrului de copii și juniori constănțean la nivelul așteptat.

Paul SLAVESCU

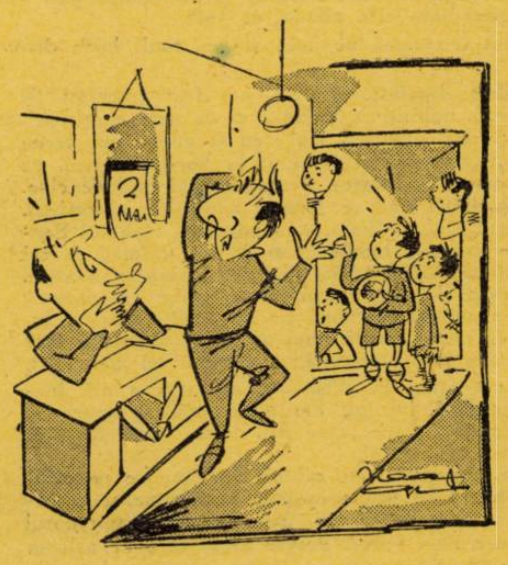

— Maestre, s-au împlinit trei luni de cînd nu ați mai făcut cu noi o verificare!
— Așa e colega! Știi că au dreptate puștii.